

[Jesper Simonsen.]

nede sig større Salærer for den Bistand, de ydede deres Klienter, der havde Interesse ved en Tvangsauktion, end rimeligt var, og efter de Oplysninger, man har om forekommende Tilfælde, maa det erkendes, at disse Klager ikke altid har savnet Grund. Det er jo saadan, at de Folk, der har en Interesse ved en saadan Lejlighed, ofte er i saadan Vanskelighed, at de har svært ved selv at paase, at de ikke bliver belastet med større Udgifter og større Salærer end rimeligt. Og det har paa den anden Side desværre vist sig, at de Sagførere, der møder under Tvangsauktionen, ikke overfor hinanden har kunnet holde tilstrækkelig Justits med Hensyn til de høje Salærer. Under disse Omstændigheder er det da rimeligt, at Lovgivningsmagten hjælper derpaa. Navnlig er det nærliggende, at man i Tider som dem, vi nu er inde i, hvor Vanskelighederne er store og derfor fremkalder mange af de Forretninger, det her drejer sig om, og hvor man økonomisk er spændt saa haardt for, maa paase, at der ikke kræves større Salærer, end rimeligt er.

Lovforslaget tilsigter paa en særdeles lempelig Maade at imødegaa, at Sagførerne beregner sig eller aftaler højere Salærer, end det er rimeligt efter Sagens Beskaffenhed og den Ulejlighed, de har haft. Udvalget har under de foreliggende Forhold ganske kunnet billige Lovforslagets Hensigt og kan derfor anbefale det til Vedtagelse. *Det Ændringsforslag, som Udvalget stiller, og som gaar ud paa, at den Nedsættelse, Fogeden bemyndiges til, skal ske „til det Beløb, der under Hensyn til Sagens Beskaffenhed skønnes rimeligt“, indeholder ingen reel Ændring i Forslaget. Det er kun en Tydeliggørelse af, hvad Meningen er med selve Lovforslaget, og man kunde for saa vidt mene, at Ændringen er overflødig, men da der fra en enkelt Side indenfor Udvalget har været et stærkt Ænske om at faa denne Tydeliggørelse med, har man bøjet sig for dette Ænske, og hele Udvalget anbefaler derfor Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Christensen (Høng): Da dette Lovforslag ved første Behandling ikke har været egentlig omtalt, skal jeg tillade mig at gøre den Bemærkning, at vi fra vor Side særdeles gerne gaar med til at give Fogeden den Bemyndigelse, der omhandles i Lovforslaget, til at nedsætte Mødesalærerne selv i de Tilfælde, hvor der ikke rejses

Indsigelse imod dem fra anden Side. I Lovforslagets Motiver er det fremhævet, at Mangelen af en saadan Bestemmelse ofte har været følt som et Savn, og det er sikkert rigtigt. Grunden dertil er vistnok, at man mange Steder fra de mødendes Side er gaaet ind paa at beregne Salærerne procentvis efter Fordringens Størrelse og ikke i Forhold til den med Fordringens Anmeldelse og Mødet forbundne Ulejlighed eller efter Sagens Beskaffenhed i al Almindelighed. Der kan maaske ogsaa være enkelte Tilfælde, der kan give Anledning til Tvivl. Det afgøres f. Eks. vistnok forskelligt ved Fogedretterne, om Auktionsrekvirenten kan tage Salær, hvis han møder for en anden Prioritetshaver eller flere Prioritetshavere. Ligeledes er der vist ogsaa enkelte Steder, hvor man beregner Rejserne forkert, saaledes at man beregner Rejsen fra vedkommende mødendes Opholdssted i Stedet for fra Fogedkontoret. Jeg tror, der er god Anledning til at give Lovforslaget, som han faar efter Lovforslaget. Og har man tidligere under mere normale Forhold følt Savnet af en saadan Bestemmelse, er der ingen Tvivl om, at man i disse Tider, hvor Tvangsauktionernes Tal stadig stiger, og hvor det maaske kan forventes, at de vil vokse i Fremtiden, faar en saadan Bestemmelse gennemført. Vi fra vor Side kan derfor tilsige Lovforslaget vor Støtte. Vi billiger, at det er udskudt fra de øvrige Ændringer til Retsplejeloven og ser det gerne ophøjet til Lov snarest muligt.

Hvad det stillede Ændringsforslag angaar, har jeg ikke noget imod det, men jeg anser det nærmest for overflødig og mener, at Lovforslaget siger det samme uden denne Ændring som med den. Paa den anden Side vil den jo heller ikke gøre nogen Skade, og derfor har vi heller ikke noget imod at stemme for den.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan med den Motivering, som først Udvalgets Ordfører og derefter den sidste ærede Taler har givet, tiltræde det stillede Ændringsforslag, idet der af Ordføreren blev sagt, at det er en Tydeliggørelse, og af den sidste ærede Taler, at med denne Ændring siger Lovforslaget det samme, som det sagde i Forvejen. Der er derfor ingen Grund for mig til at modsætte mig Ændringsforslaget. Jeg kan altsaa acceptere det.

Hermed sluttede Forhandlingen.